

Coribais, jacht ervaring Easy en Juli.

Julí's eerste jachtdag in België

(22-1-2012)

Vandaag is Julí voor het eerst mee geweest naar België. Het was de laatste jacht van het seizoen en daarom kort en daarna een afsluitend lunch/diner. Een prima gelegenheid om Julí mee te nemen, anders is de dag toch echt nog te lang. Tevens beginnen we een uurtje later, dus we hoeven pas om 7.00 weg, scheelt weer.

Eerst Liesbeth bij de grens oppikken, vanwege afsluiting van de snelweg, nog even in de piepzak of ik wel op tijd zou zijn, maar precies om 8.00 op de afgesproken plaats. Julí lag braaf in haar benchje. Easy, de duitste staande korthaar van Liesbeth achterin, alle spulletjes erbij en op weg. Vorige keer waren we door het kletsen verkeerd gereden, dus nu extra goed op Tommietommie gelet. Keurig op tijd bij het Chateau de Chasse...

Daar stond Peter met zijn Chesky Fousek Guus ons al op te wachten. De heren jagers hadden nog vergadering.

Daarna koffie en een chocolade croissantje en op weg.

We gaan als eerste naar het 'eendenveld'. Liesbeth en ik gaan met de jagers op post en we staan er nog niet of er komen eenden over. Meteen wordt er één geschoten en valt over een paar grote bergen steen en puin. Easy mag en ik wil Julí mee sturen, zodat ze het kunstje af kan kijken, maar Easy is al verdwenen. Easy is nog niet terug of Julí komt ruiken wat ze in haar bek heeft, dat is leuk... De volgende valt en Easy gaat weer op weg. Daarna wordt er weer geschoten en we gaan met de honden op zoek. Dit vindt Julí super: al jagend zoekt ze het veldje af. Ik geniet. De eend is aan de overkant van een sloot achter prikkeldraad en Easy wordt over gestuurd, voor Julí nog te hoog gegrepen. Wij gaan terug naar post en Julí danst om me heen, terwijl ik een eend in mijn wildzak van de jas probeer te stoppen. Dan ziet ze de jagers over het veld komen, zij worden al blaffend opgewacht, toch wel erg spannend, grote groene mannen met geweren die van achter een heuvel komen. Uiteindelijk herkent ze de jagers en dat is gezellig knuffelen.



Foto gemaakt bij de Pyramide die het centrum van België aangeeft.

De rest van de ochtend gaan we bosjes uitkammen, de groep wordt gesplitst en Liesbeth en ik gaan met de honden met een groepje jagers mee.

In het eerste bosje gaat al heel snel een fazant omhoog, maar hij wordt gemist. Julí heeft nog niet de connectie gelegd tussen wild omhoog, een schot en het wild valt en apport. Wel heeft ze door dat het -ondanks alle prikkels- erg leuk is om te zoeken naar wild. Easy gaat als een trein -zoals gewoonlijk- en Julí doet dapper mee. Wat opvalt is dat ze al snel zelfstandig gaat zoeken.

Het volgende bosje begint Julí wat twijfelachtig, dit bos is dan ook één grote prikbende. Niettemin gaat ze na een paar minuten weer op tempo. De eerste fazant gaat achter ons en heeft ze niet door, dan stuit ze zelf op een fazant, dat is gaaf. Na een stukje er achter aan rennen, gaat ze terug om uitgebreid de warme plaats te besnuffelen. De fazant die vrij recht omhoog moet, wordt geraakt en valt, maar dat beseft Julí niet. Ik stuur haar nog in de richting, maar de fazant wordt al door Easy gehaald. Wel vindt ze hem daarna vreselijk interessant om te besnuffelen. Aan het eind van het bosje valt er nog een fazant en deze vindt ze wel, ze pakt hem in de bek, maar wil niet loslaten. Haar prooi... Nu moet het wild heel blijven, dus ik neem hem uit de bek en prijs haar de hemel in.

De dag is goed begonnen en ik ben al helemaal blij, de dag kan niet meer stuk. Julí jaagt, vindt wild en begint met het schot een connectie te leggen.

We doen nog een nazoek in de chicorei en ook hier is ze goed aan het zoeken. Enthousiast rent ze door het zware veld. Niettemin worden we terug gehaald, omdat de fazant wel neerzeilde, maar volgens de andere jagers niet geraakt was.

Het volgende veld wil ze al nemen, terwijl we om moeten lopen om het veld vanaf de andere kant te nemen. Dit veld is laag struikgewas, riet en bomen. Minder prikkels, dat is wel fijn. Hier wordt weer wild gevonden. Op een gegeven moment staat Easy voor en Julí respecteert. We roepen de jager, maar we gaan eerst foto's maken, hij moet nog even wachten. Dan mag Easy het wild opstoten, ze springt, maar er komt niets. Easy blijft bij de struikjes en en ik geef eens een schopje. Er komt een haas los, gelukkig achtervolgt Easy maar een klein stukje. Het haas wordt niet geschoten, het hazenseizoen is voorbij. We gaan door en dan zie ik opeens Julí met een duif rondlopen, geen van de jagers heeft die echter geschoten?? Bij inspectie is de duif aan de kop kapot, de rest is heel, ergens tegen aan gevlogen of..? We weten het niet.



Aan het eind van het veld, geeft de jager aan dat er op de kale akker nog een fazant moet liggen, ik stuur Julí, ze rent, heeft verwaaiing en wil de fazant pakken, maar op dat moment duikt Easy naast haar op en pakt de fazant. Julí probeert nog de vleugel mee te nemen, maar Easy geeft niet toe. *Je bent nog maar een pup, dus het wild is voor de volwassenen*, zo werkt het in de hondenwereld, tenslotte.

Niet getreurd. Op naar het volgende stuk, hier komt echter niets uit.

In het midden van het volgende veld met riet en struikgewas zit een watertje, hier komen eenden los en er valt een eend. Dit is echter richting weg en ik houd Julí bij me. De eend valt achter een dijkje, niet bij de weg. Als Easy er mee aankomt, is Julí weer helemaal blij, maar ze krijgt duidelijk te verstaan dat het niet voor haar is. En zo hoort het ook.

We vervolgen het veld, maar er is niets meer. Niettemin blijft Julí heerlijk jagen, zowel heen als terug. De jager met wie ik oploop -een van de weinigen die Nederlands spreekt- is erg over haar te spreken. Natuurlijk ben ik extra trots.

Ik mag in de auto aan Liesbeth vertellen, hoe blij en trots ik op de kleine ben, Liesbeth begrijpt dat. Zij is net zo trots op Easy en helemaal blij met de foto.

Na 2,5 uur is de jacht over en we gaan terug naar het Chateau de Chasse. De honden krijgen pannenkoek en mogen slapen, wij gaan aan het heerlijke eten...

Van Louis krijg ik zelfs nog een eend mee, ontzettend aardig van hem. Deze dag kon niet beter, *met Olympisch Goud*, zoals Louis het noemt!

